

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Égész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Orvosi vizsgák.

Irtá: *Virág László* csendőrszázados.

A Szolgálati Szabályzat I. rész 36. §-a intézkedik a legénység orvosi megvizsgálásáról s ennek 276. pontja szerint csakis a zászlósok, őrmesterek, szakaszvezetők, hadapródok és egyévi önkéntesek nem vonhatók rendszeres orvosi vizsga alá. A többi legénységre nézve kötelező kivonta kétszer, ha szükséges többször is.

Az idézett §-ban lefektetett elvek alapján a csendőrség legénység kötelező orvosi vizsgáira nézve az Ált. szolg. hat. II. fejezete intézkedik, figyelembe véve a csendőrség legénység különleges elhelyezési viszonyait s az orvosi vizsgák megtartásának esetleges akadályait.

Ezeknek megtartása körül részint a jelzett szabályok életbeléptetése óta hatályba lépett újítások (a próba-csendőr és csendőr ez. örevezetői rendfokozat rendszeresítése), részint a legénységünk körében észlelhető főlzegéségek és érzékenykedések folytán érzem szükségét annak, hogy e tárgy fölött elmélkedjem.

Nincs drágább kincs az életben az egészségnél s ezt leginkább az tudja, a ki már egyszer komolyabb kihatású betegséget kiállott. De az ember olyan könnyelmű, hogy ha egyszer a bajt kiboverte, hamar megfeledkezik róla, szinte vakmerően gázol bele az újabb bajba s csak akkor eszmél fel újra, mikor már alig van menekvés.

Kicsiny baj nem baj — azt tartja az ember — s igen erősen táplálja a remény, hogy hamarabb megszűnik az agától; a másik pedig szinte kérkedve a könnyelműséggel teszi ki magát a meghülésnek fertőző bajok korszattüzeinek s a tapasztalat azt mutatja, hogy egészséges ember minderről gondoskodik inkább, mint egészséges épüdegen tartásáról s csak a kevésbé, vagy teljesen megtámadott szervezeti ember kiméli magát — sokszor az sem — s ez kösztet arra, hogy már eleve beismerjem, hogy nem sok reményt fűzök ezen fejtegetéseim sikeréhez, mert az emberek, különösen az egészség fentartását illetőleg, ugyszólván javíthatlanok.

Hogy mégis megkísérlem, annak az oka az, hogy nohéz szolgálatunk közepette létező számtalan kedvezőtlen aralyro és legénységünk magasabb intelligenciájára appellálva, remélem, hogy ha mindenkit nem is, de a komolyabban gondolkozókat meg tudom győzni a játek

könnyelműségéről s az előirt orvosi vizsgák, mint az egészség tartós fenntartása komoly eszközének szükségességéről s sikerül oda hatnom, hogy egyes főlzegéségek és érzékenykedések is a lehető minimumra fognak alábbszállíttatni.

Sorhadi szolgálatra csakis szervezetenleg és szellemileg arra alkalmas ember való, hülyék, bénák, vagy más testi és szellemi hibákban sanyildók, a sorhadi kötelezettség alól már a rendszeres sorozások alkalmával felmentetnek, a kizról pedig a szigorú vizsgálat dacára is, mely a sorozások alkalmával fogantatosíttatik, később kiderül, hogy nincsenek annak a phisikai és szellemi erőnek birtokában, mely a hadi szolgálat teljesítéséhez szükséges, nem tartatnak tovább hadiszolgálatban.

Már most a Szolg. Szab. I. 36. §-ában lefektetett elveknek sem lehet más a célja, mint az, hogy a tényleges szolgálatra bevonult hadkötelesek testi épisége és jó egészségi állapota megőriztessék és megóvassék minden olyan lehetőségtől, mely ezt és a legfőbb ozét: a hadiszolgálatra való teljes képességet kockáztatja.

Mindazon hygienikus követelmények, melyek a jó lakás, megfelelő ruházat és fagyverzet, gyakorlatok és egyéb egészségügyi eszközök és módok nyújtása által a legénységnek az egészség épiségeben tartására rendelkezésére állnak, ellenőrtékképen nem rónak más kötelezettséget a legénységre, mint azt, hogy az egyes egyén is — hisz ez a saját érdekében áll legfőképpen — vigyázzon az egészségéért.

A mennyivel fokozottabb mérvben gondoskodva van, hogy a csendőrtől fokozottabb mérvben megkivánt fáradsalmakra való alkalmasság a testületbe való felvételtkor történő orvosi vizsgáknál már megállapíttassék, mert a csendőrség különleges nehéz fáradsalmait átlagos hadiszolgálatra való képesség mellett huzamosabb időig ellátni alig lehet s mert éppen a szolgálatban előforduló sok éjjelzés, az étkezés rendjében való hátrányos eltérések, az idő viszontagságai, az állandóan sok ember között és esetleg veszélyeztetett helyeken való mozgás a legerősebb phisikumu ember, szervezetét is erősen igénybe veszi és a szervezet épiségét kockáztatja, annyival is inkább több gondoskodás történt a kineztár részéről tulnyomó áldozatok árán is, hogy a hygienikus követelményeknek minden irányban megfelelő teljesítmények a legénység rendelkezésére álljanak s

Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról nem képes olcsón finom és jó hangszert szállítani, mint **REMÉNYI MIHÁLY**, a Ludovika Akadémia házi hangszerkész-
löje. Azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gordonka, ezimbalom,
harmonium, harmonika, fa-, rézfúvó-hangszer, húr, stb., míg **Roményi** legújabb képes
szereg zseket át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Budapestről, Király-u. 58.**
Külön költségvetés díjtalanul. Kivétel a világ minden részére nagyban és kicsinyben. Az összes hang-
szerek javítása szakszerűen és olcsón. — Minden hangszerről külön-külön árjegyzék kérésre.

végül annyival is inkább megkövetelhető, hogy az egyszerű katonánál sokkal több képzettséggel, több kornoly-sággal és belátással rendelkező csendőr magára jobban is ügyeljen.

Az orvosi vizsga annak — a ki a fennebbi elveket belátja — teher nem lehet, hanem egy észszerű és ingyenes alkalom arra, hogy a csendőr a saját egészségi állapotának és fenntartásának iránti igyekezetében és kötelességében támogatást nyerjen.

Csak maga ellen vét az, a ki magát ez alól kivonja, vagy annak alapos megtartását kockáztatja.

Az orvos-szakember a szem bágyadtsága, az arcszín hiánya által alig észrevehető halványasága, a nyákhártya bármily enckély mérvi változása, vagy az általános magartásából már észreveszi egy kezdődő kór jelenlétét, s különösen a nemi betegségek első jelenségeit, melyek rendszeres kezelés mellett nyomtalanul eltűnnek, sokkal hamarabb veszi észre, mintsem a fertőzött egyén érzéseiről beszámolhatna.

Szabályaink értelmében ott, a hol orvos áll rendelkezésre, minden hónapban egyszer vonandó az arra kötelezett legénység orvosi vizsgálata alá, a hol pedig orvos nincs, ott alkalmak kibeszélésük mellett minden három hónapban legálább egyszer vizsgálandó meg a legénység orvos által a szemészeti állományokon.

Mintán az orvosi vizsga díjmentesen tartatik, a csendőr a polgár emberrel szemben túlsúlyozottan előnyben van. Ezt minden csendőr beláthatja s magyarázsa he is látja, de nem tudja, vagy nem alkalmazza a parancsnak a Szolg. Szab. I. R. 276. pont 3-dik bekezdésében előírt módzatot az orvosi vizsgánál, a mely szerint a megvizsgálandó az orvossal egyedül maradjon, pedig a szabály intenciója elég világos s azt akarja előmozdítani, hogy a vizsgálandóban a szeméremérzet ne sértessek, az orvos iránt bizalom felköltessek s még oly titkos érzéseit és bajait is felfedhessen az orvos előtt, tudva azt, hogy az orvos a titoktartásra van kötelezve s hogy az érzés teljességének felfedezése csak elősegítheti, hogy az orvos lelkiismeretesen és sikeresen orvonyesítsen tudását.

Semmi akadály nincs annak, hogy legénységünk az orvosi vizsgánál az orvossal maradjon s vele bizalmasan tárgyalhasson.

A csendőrökön fel kell világosítani, különösen a fiatalabbakat, hogy az orvosi vizsgálat egészségi állapotuk füződik s hogy az orvos titoktartásra kötelezett. Az orvost pedig meg kell kérni az állományunknak, általában a júnus és az októberparancsnokunk, hogy ezen vizsgákat kizárólag a saját legjobb lelkismerete és belátása szerint a legénység ellenkezése nélkül is tartson meg s ne oldogdjék meg a csendőr azon kijelentésével, hogy ő egészségi állapotát magáé. Az orvos felvilágosítandó arról is, hogy a szabály úgy írja elő, hogy a vizsgálandó vele egyedül maradjon. Ez különben úgy

az orvosra, mint a vizsgálandóra is sokkal kellemesebb.

Megtörténik, hogy az orvosi vizsga-könyvben az orvosi vizsgák megtartása ugyan pontosan igazolva van, de a legénység vagy meg sem jelent az orvosi vizsgán (kideríthető, hogy szolgálatban állott) vagy megjelent s azon egyszerű kijelentésre, hogy mindannyian egészségesnek érzik magukat, a szabályos vizsga mellőztetett.

Az ilyen eljárás lelkiismeretlenség úgy a parancsnok részéről, ki a vizsgák szabályos megtartásáért felelős, úgy a vizsgára kötelezett legénység, mint az orvos részéről s azért nem árt, hogy ha ezen szabálytalanság megállítására vagy felfedezésére végett a szemlélő szakasz és járásparancsnok mindannyiszor pubatolást fogantasson és a mulasztással terhelték szigorú felelősségrevonása iránt baludéktalanul intézkedik, de a szabályos állapot megteremtésére köteles is minden szükséges lépést megtenni.

Főszegség és érzékenykedésről tettem fennebb említést. Főszegség uralkodik itt ott azért, mert nincsenek tisztában az orvosi vizsgák céljával és annak megtartási módjával s eszerint ahhoz nem is alkalmazkodnak. Ezeket vagy felültesen, vagy az emberi érzést, szemérmességet sértő módon végeztetik, érzékenykedés pedig azért, mert a legénység jórészt nem tudván a szabályt, nem is kívánhatja, hogy az orvossal magára maradjon s vele bizalmasan közölje érzéseit, hanem olyan dolgokat, melyeket bujtársai, vagy parancsnoka előtt felfedezni restel, inkább elhallgat, már csak azért is, mert tudja, hogy ezek nincsenek oly titoktartásra kötelezve, mint az orvos.

Ez mind érthető és elfogadható, s a szabály szoros betartásával rajta segíteni lehet is és kötelesség is.

Azonban legénységünk érzékenykedését felkölti meg azon viaszás állapot is, remélhetőleg ez a baj is mielőbb orvosolva lesz, hogy a próbacsendőr ez. örsvezető orvosi vizsga alá nem vonatik, míg a véglegesített csendőr, ha nem csendőr ez. örsvezetői rendfokozatot visel, a Szolg. Szab. I. R. 276. pontja rendelkezései szerint orvosi vizsgára köteleztetik.

Természetesen az a véglegesített csendőr, a ki az orvosi vizsgák céljával tisztában van, s a saját egészségét sokra becsüli, ezen a kükán nem keresi meg a komót, hanem örvond, hogy az ingyenes alkalmat egészségi állapotára és saját önjének megnyugtására felhasználhatja; de sokan nem így gondolkoznak, hanem ebben csak kötelességet látnak, s rosszul esik nekik, hogy az esetleg jóval fiatalabb bujtárs ezen kötelesség alól mentosítva van.

Nem igazság van gondolkozásmódjnkban, de levelebb következetenség és önszeretet.

Az én tisztelem a tekintetben azokétól, a kik a szabály világ szavához kívánunk alkalmazkodni és az intenciókat ezen alól követjük, ellenkzük.

A legjobb órák,

Ismeretlen árú és szerű, úgy mint a legdrágábbak, úgy készpénz, mint részlettel értéke 10 órái jóállás mellett kaphatók

BRAUSWETTER JANOS

Ismeretlen árú és szerű, úgy mint a legdrágábbak, úgy készpénz, mint részlettel értéke 10 órái jóállás mellett kaphatók

Ellenkezik pedig azért, mert a csendőrség különleges tagozódottsága mellett a magasabb képzettségű és nagyobb emberismerettel rendelkező tiszt elöljárónak igen kevés alkalm van, hogy a vizsgára nem kötelezett legénységet egészségi állapotában felügyelje, s így leggyakrabban az őrsparancsnokok, sokszor tapasztalatlan altisztek felügyeletére marad az, a mi a szabály intenciójával semmiképpen sem egyeztetendő össze.

Másrészt meg ha figyelembe vesszük, hogy az altiszteket, csendőr cz. őrsvezetőket és próbacsendőr cz. őrsvezetőket a szabály az orvosi vizsga alól mentesíti s így csak csekély számú legénységünk részesül az egészségpótlás e jótéteményében, s hogy sokszor megessék az, hogy egy-egy őrsön a szabály betűszerinti betartása mellett sokszor hónapokig, vagy egész évig sem kerül senki rendes orvosi vizsga alá, vagy kivételképpen csak egy ember, azonnal szembeötlők, az állapot viaszassága.

Nem nagy állomány statisztikája áll rendelkezésemre, de abból azt látom, hogy a vizsgára nem kötelezett csendőr cz. őrsvezetők és próbacsendőr cz. őrsvezetők között több a komoly megbetegedés, jelesen a bñjakóros fertőzés és annak utóbajjai, mint a vizsgára kötelezettek között, a mi részben mindenesetre a kötelezottség alóli mentességnek tulajdonítható.

Egyrészt ezért, másrészt pedig azért, mert ezzel az érzékenykedés is megszüntetetik, a között a két alternatíva között, hogy az orvosi vizsga vagy megszüntetessék, mert arra úgy is csak a legénység egy kisebb hányada van kötelezve, vagy kiterjesztessék, inkább az utóbbit kell választani, mert ez közelíti meg inkább azon intenciókat, melyek a fennebb idézett szabályokban vannak lefektetve.

A kiterjesztést a nálunk nem altiszt számba menő csendőr cz. őrsvezetői rendfokozatot viselő legénységig tartom szükségesnek, kivéve ezek közül a nőöket, s ezt indokolva látom azzal a megint csak a szabályban gyökerező intencióval, hogy miként a csapatnál a szakaszvezető egy a kezdetlegesenél magasabb altiszti funkciót végző és több intelligenciával rendelkező elöljáró (szakaszparancsnok) a fegyelem és elöljárói tekintély érdekében az orvosi vizsgától mentesítendő, úgy nálunk az ugyancsak magasabb funkciót teljesítő altisztek is kik *kétségtelenül* magasabb intelligenciával és kellő belátással kell hogy rendelkezzenek és éppen az orvosi vizsgák megtartását illetőleg felügyelő elöljárói szerepro hivatvák, eo ipso mentesítendő a vizsga alól, míg a csendőrrel minden tekintetben azonos elbánás alá eső csendőr cz. őrsvezetők és próbacsendőr cz. őrsvezetők, kik ezáltal sem hivatászerűségi funkcióikban, sem a fegyelem tekintetében érintve nem lennének, orvosi vizsga alá vonhatók lennének. Nőök orvosi megvizsgálása a családi rendesebb életre való tekintettel, továbbá azért is, mert a létérdekük diktálja, hogy nemcsak a szolgál-

lat, de családjuk érdekében is óvják magukat minden a megbetegedésre való esélyről, rendfokozatra való tekintet nélkül mellőzendő volna, illetve ők rendeletileg az alól felmentendők lennének, a mivel különben csak egy türt állapot nyerne végleges formát, mert nő csendőrök ma sem vonatnak orvosi vizsga alá, dacára annak, hogy a szabály nő és nőtlen között különbséget nem tesz.

Meg vagyok róla győződve, hogy az orvosi vizsgák célirányos megtartása és a csendőr cz. őrsvezetői rendfokozatig való kiterjesztése csak fokozni fogja a testület fizikai erejét, sok betegségnek vet gátat s az érzékenykedésnek is eleje vétetik, különösen akkor, ha e vizsgák szabályosan, a szeméreméret sértése nélkül, az orvosba helyezett bizalomra alapítva tartatnak meg, s a legénység felvilágosított emberhez illően fogja fel ezeket a célját, az ellenőrzésre hivatott elöljárók pedig gondot fordítanak arra, hogy ezek valóban és a szabályok intencióink megfelelően tartassanak meg.

Humor a bñben.

(Mulatságos históriák.)

Összeszedte: Tábori Kornél.

(Vége.)

Laikus ember nem is sejtí, hogy abban a misztikus külön társadalomban, a melyet a tolvajok, betörők s más gonosz-tovók alkotnak, milyen pompás, sőt bizonyos tekintetben elismertésre méltó tulajdonságok észlelhetők. Akárhány évesen is, nagyképzetségű ember van a bñsök között. Hogy ötletes gonosztevő nagyon sok van, az régóta tudott dolog a kriminalisták sorában. S a mit a tisztos társadalom tán legesodálatosabbnak vél: van a bñ komornak leiszó világában mély humor és csapongó vidámság is.

Különösen a rendőrtisztviselők tapasztalják, hogy a becsületesség lovagjai a büntetőtörvénykönyv piragrafusai között elég gyakran a szó szoros értelmében *tinézóbnak*, hogy a börtön sem változtatja meg jó kedélyüket.

A maga nemében klasszikus alak például az a vén betörő, a ki elgyöngülve, ügyességét elvesztve, az utóbbi években minden őszszel pontosan a főkapitányságra került *lopás kísérlete miatt*, de mindig csakis e unatt.

Tavaly egy rendőrtisztviselő, a ki éppen ügyeletos volt, ezomrohintyó hangon rászólt:

— Ejnye, *Vörös Kutya*, ilyen könnyen rajta kapnak?

A *Vörös Kutya* — így nevezik a tolvajok maguk közt — ravasz arckifejezéssel mondta:

— Azt hiszi a tekintetes fogalmazó ur, hogy minden fogást ellefejtöttem már? Csalódik.

— Hogy-hogy?

— Magam is rajta voltam, hogy elfogjunak.

— Ugyan?

— No mert jó élet a tolvaj-élet, de csak nyáron. Ilyenkor, ha keményre váltik az idő, nyugalm, csöndesség kell a *Vörös Kutya*nak. A börtönben jó meleg van a mai korban a bánásmód, az étel is jobb már, mint az én legénykoromban volt...

— Mégis nagy kujon magam!

— De még azt is elárulom, — folytatta az öreg konfidenszil — hogy vigyázzok a *mankánál*. Jól ki van az számitva, hogy mi jár érte. Éppen a kikötőtig maradok mindig a hűvösön, vagyis inkább a melegon.

Csakugyan, a tolvaj még a *maximális büntetés* paragrafusát is pontosan ozítálni tudja.

Ha fáj a feje

ne tétovázzék, hanem használjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migránt és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készítí Beretvás Tamás gyógyszerész Kíspesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítási.

Evvél az agyafurt emberrel történt meg, hogy beállított egy Andrassy-uti kávéházba, olyan időben, amikor a kávéházba felesége egyedül volt otthon. Lélekcsakulva kiáltott fel:

— Borzasztó, kezeit esőkolom, borzasztó. A nagyságos ur, jaj a nagyságos ur...

Az urinő megjött a rosszat sejtve vágott közbe:

— Az istenért, mondja hamar, mi történt vele?

— Jaj, nem is tudom, hogyan kezdjem.

— Könyörgöm, szóljon már.

— A... a... nagyságos urat... megütötte...

— Mi? mi?

— A guta.

Az asszony majd elájult a az idegen öreg bácsi szíjnal, közbe vigasztalta, hogy hiszen nem halt meg, orvos is volt a kávéházban, a ki ápolás alá vette.

Felrészletesen, hogy a hí feleség nem vesztette az időt, hanem rohant, a milyen gyorsan tudott, le a kávéházba. Sietségében az ajtó is elfelejtette bezárni, úgy hagyta fuképnél a híó hír hozóját.

A kávéházhoz érve, éppen az ajtóban állva találta — az urát Nagy szemeket meresztett rá.

— Hát te... itt állsz? — kérdezte, a mikor nagysokára szóhoz jutott.

— Miért ne állnék? De lát te mit akarsz itt ilyenkor?

— Hát... nem... ütött meg a guta?

— No hallod, rossz vicc.

A derék feleség erre — persze örömben — sírva fakadt a a férje nyakába borult, a mi nem csakoly feltunést keltett az élénk helyen. A férj pedig — mi tudás? — lassó ostoba arccal nézett körül. Fokozódott a zavara, a mikor a uő egyszerre a homlokára csapott és kótséghesetten kiáltott fel:

— Most már értem... a gazember!

Azán megragadta a férje kezét és sietve vonzolta magával, föl a lakásba. Utközben még lihegve mondta:

— Biztos, hogy csuló. Betörték a lakásunkba.

A sinom uő őztón — sajnos — helyesnek bizonyult. A lakót feloldulva, a szekrényeket nyitva és kifosztva találták. Pénz, ékezet hiányzott.

Az egyik szekrény ajtajára valaki gombostűvel papírdarabkát tűzött, a melyre ez volt ráírva:

Tisztelt Nagyság! Beismerem, hogy fullentetem. A férjét nem ütötte meg a guta. De talán megüti, ha a sorokat olvassa. H.

Furfangos módon csapott be egy ötletes gézengúz egy szegény mérszároslegényt.

Az előkelő külsejű ur korán reggel beállított abba a mérszároszékbe, a hol a legény dolgozott és titkolózva azt sugta az éppen sürgős munkában levő legény fülébe, hogy menjen vele a szemben levő szállóba, valami igen nagy szerencséről akarja értesíteni.

A meglepett ember szó nélkül követte a titokzatos idegont a szállóba, a hol aztán az ismeretlen elmondotta, hogy ő sorsjegy-elárúzó és tudja, hogy a legénynek van egy sorsjegye, a mely az ő boltjából való, a jó hír pedig az, hogy a sorsjegyet 10,000 forint nyereséggel kihúzták.

A szegény mérszároslegény majd elszédült a ráöntő nagy szerencsétől.

A szerencse hírvivő pedig felhasználva a fiatal ember nagy felindulását, sietve elbeszélte, hogy ő a pénz már el is hozta, itt van tíz darab ezres, vegye át, adja ide a sorsjegyet, írja alá a nyugtát, a mely szerint a sorsjegyre eső nyereségszövegét hiánytalanul átvette.

A sorsjegy a fiatalembornél volt, de a míg az a tárczájából kivette, a derék sorsjegyelárúzó félig szögő hangon elárulta neki, hogy azért kell titkolóznia, mert Budapeston azt a sorsjegyet nem szabad árusítani.

Ha ez a rendőrség fülébe jut és őt megcsipik, súlyosan megbüntetik. Tehát csak gyorsan, mert ő neki még a legközelebbi varriattal lécebe is el kell utaznia.

A fiatal embert a rászakadt szerencse, a titkolózás, a kapkodó sietség, a tíz darab ezres látása oly izgatottá, zavarodottá tette, hogy sietve aláírta a nyugtát, átadta a sorsjegyet, nem is gondolva arra, hogy az ezreseket hozó derék ember becsapja.

Az egész beszélgetés nem tartott őt perczig és a boltoslegény tíz darab ezressel sietett vissza a boltba, hogy elidőszakodjon a guzdájának kitűnő szerencsésjével.

Másik öt percz múlva azonban a szerencsés segéd holdogságába egy nagy örömosópp esett. Főnöke a sorsajási jegyzőből kimutatta ugyanis, hogy sorsjegye nem tíz, hanem tízenétezer forintot nyert és hogy a nyújas idegen alaposan becsapta.

Mulatságos jelenet játszódott le tavaly egy Érzsébet-köruti vendéglőben. A guzda távollétében megjelent ott őt elegánsan öltözött ur és könyelmesen letelődött.

Pinczör — kiáltott az egyik — valamit enni szeretnénk. Ha jól kiszolgál bennünket, busás borralvalót kap.

A pinczér, a ki csak akkoriban került valahonnan vidékről Budapestre, szolgálatkészen hajlongott és sorra hordott fel előtteket, halat, sülteket, a legjobb borokat a mindent, a mi jó és drága.

A pompás lakoma végével élénk vita kerekedett a vendégek között. Mind egyikük a zsebébe nyult, mert egyik sem akarta törni, hogy a másik fizessen helyette.

— Mindent én fizetek, — mondta az urak egyike igen erőlyesen.

— Nem, én fizetek...

— Elég legyen, — mondta a harmadik — én vagyok a legöregebb az asztalnál — a nagy megtiszteltetés a számomra, ha önöket vendégeimül láthatom.

Egyik szó a másikat, egyik udvariaskodás a másikat követte, de — úgy látszik — nem tudtak megegyezőre jutni. Végre is a negyedik, a ki ez ideig hallgatott, így szólt:

Ez mind nagyon szép, de hát a dolognak mégis csak véget kell vetni. Indítványozom, hogy döntsen a sors. Asztalkendővel bekötjük a pinczér szömét a a kit megfog, az fizessen.

Az eszénél kitűnőnek találták és nyomban végre is hajtották. A pinczérnek bekötött szeremmel az étterem egyik sarkába kellett állnia a mikor az megtörtént, a vendégek szépen csöndesen kiserentek az ajtón.

Nemokára aztán megjelent a guzda. A pinczér, a ki lupogatózva forgolódt ide-oda, megragadta a vendéglős karját és nevetve mondta:

— Ön fizet mindent.

— A guzda ráírvallt:

— Megbolondult maga, hogy itt szemhekötőrdit játszik?

Csak most látta a szerencsétlen pinczér, hogy rutul rászedték és maga sietett a rendőrségre jelentést tenni. De a leleményes gavallérokat nem tudták kinyomozni.

Egész X városban mulatott azon, hogy egy ügyös tolvaj miként tette telefon utján büntársává magát a rendőrkapitányt. Egy nap ugyanis arról értesítették a kapitányt, hogy Y városból óhajt vele telefonon beszélni. Őda siet, és kifejlik a következő párbeszéd.

Az X-i rendőrfőnök van a telefontól?

Igen én vagyok.

— Itt az y-i rendőrség egyik tisztja beszél, Tóth.

— Mi tetezik?

— Legyen szives megmondani; bocsátott o ki elfogató parancsot egy K. Jenő nevű ember ellen, aki sok bűnt követett el X. városban?

— Hogyan. Azt is tudjuk már, hogy Y-ba menekült. Ha megtalálják, fogják el azonnal, mert a szökö nagyon veszélyes, azonbanlul ravasz és ügyös is.

— Ön tehát azt gondolja, főnök úr, hogy K Y-ban van?

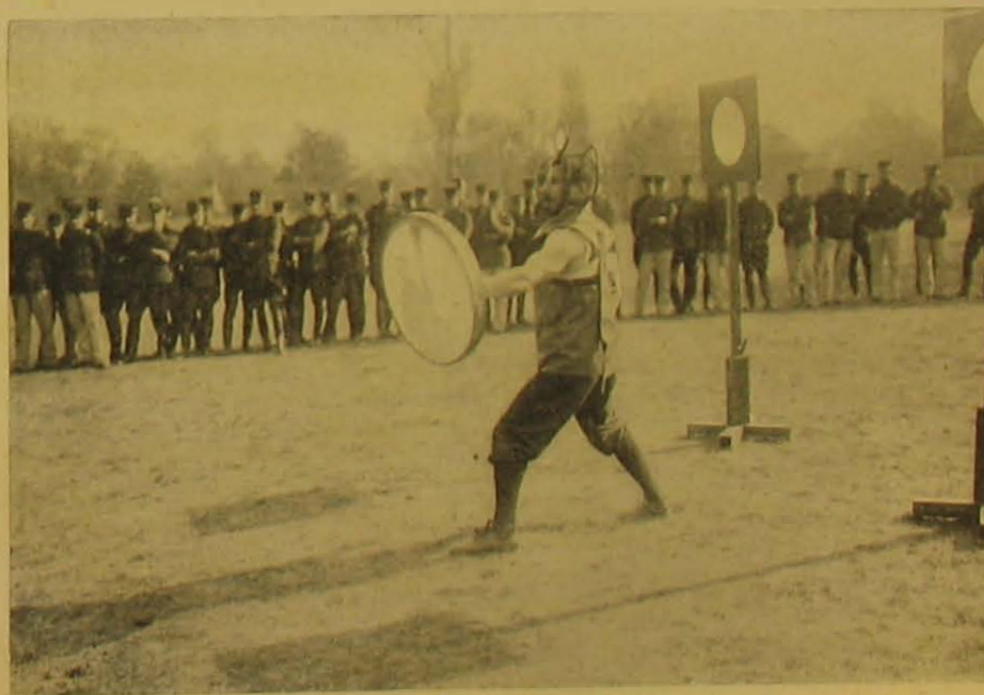
NYAVALYA-

törés, mindennemű más idegbetegség, főfőgyűngőség, vidad-tánc győny ható!
Reménytelen epilepsia bajomból kigyógyultam, írja G. M. földbirtokos Szeged-ről, a melyben több éven át szenvedtem, eseten súlyos volt, majdnem reménytelen, de több adag használata után helyzetem javult, ma már hála a jó Istennek egy éve, hogy az utolsó roham mutatkozott.

Kérdések és megrendeléseknek életkor felmentésével
Balla Sándor
gyógyászati intézet,
Hólm-eszövásárhely,
Kossuth-tér 200. ut.

A játék kezdete.

A golyó kivédése.

A koppanó-játék a Ludovilla-Akadémiában.

— Természetesen. Két ember már utána is utazott azzal a parauccsal, hogy fogják el.

— Ugy? Akkor köszönöm, elég, ne tessék tovább fáradni. A leírás megvan, nemsokára elfogjuk...

Nagyon természetes, hogy a ki eképp informáltatta magát, az maga K. volt, a betörő, és eképp értesülvén a kapitánytól a rendőrség szándékai felől igyekezett ennek hasznát venni és gyorsan elillani Y-ból.

*

Mulatságos tolvajhítoriát történt nemrég a Ferencvárosban. A Vámbázkörút egyik házának második emeletére tolvaj lopódzott be, vadászatot kezdvén értékes tárgyakra. De sem ezt, sem pénzt nem talált sehol és bár mindent tüvé tett, csak a szekrényben talált néhány ruhadarabot.

Legott meg is kezdte az átöltözködést, mivel a szekrényben talált ruhák sokkal jobbak voltak a sajátjainál. Hanem éppen abban a pillanatban, mikor saját szakadozott ingét jobbal akarta felcaerélni, lépéseket hullott az előszobában. Mit tehetett volna egyebet? — az ágy alá bújt s ott — néma félelem közepett — hallgatta végig, amint a szoba ajtajának zárjában a kulcs megfordult, az ajtó megnyílt s a szobában valaki motozott, keresgélt, majd néhány perc múlva távozott.

A tolvaj megkönnyebbülten föláhajta előjött rejtkehelyéről és folytatni akarta az öltözködést, hanem — van-e véges ember, ki képes megküzdeni a lehetetlenséggel? — az egész szekrény tartalma ki volt ürítve, sőt még a tolvaj rongyos ruháit is elvitte egy másik tolvaj.

A Nr. 1. most Ádám mezében képzelhető fatális helyzetben állt a szoba közepén, azt se tudva, mihez kezdjen? Iszonyú bizonytalanságából az ajtó nyílása zavarta föl: megérkezett a szoba tulajdonosa. Ez fülön csipte a jó madarat, ki szívének egész keseredettségéből kiiltotta:

— Hiszen én vagyok a meglöpött!

*

A budapesti törvényszék két évi fogházra ítelt egy nemzetközi zsebmetszőt, ki már évek óta fosztogatta a vonatokat utasait.

Az enye ítéletet a védőjének köszönhette, a ki brilliáns beszédet mondott mellette.

Az ügyvéd az ujságíróknak megmondta, hogy védencze teljes őszinteséggel megvallotta neki minden bűnét, még azt is megmutatta neki, hogyan dolgozik. Megkérte, hogy kezeit tegye például a nadrágzsebébe, s szeméit behunyva kétszer-háromszor menjen végig a szobában. Ezt meg is tette és azután a zsebmetsző kérte, hogy mutassa meg a tárczáját. Az ügyvéd a kabátja belső zsebébe nyúlt és megdöbbenve vette észre, hogy a zsebe üres.

— Így dolgozunk, kérem, — szolt a védencz, s mosolyogva átadta neki a tárczáját.

Az ítélet kiirdetése után harmadnapra a fiskális, ajánlott levelet kapott, melyben a Budapesti Zsebmetszők Szövetsége kétszáz korona honoráriumot küldött neki a sikeres védelemért.

*

Egy körúti kávéházban történt ez a jelenet. A kávéház telefon fulkjében egy elegánsan öltözött úr kért összekötést valamelyik állomással.

— Halló! Gizi, te vagy ott? — beszélt az elegáns úr. Itt Károly... igen, igen, édes egyetlenem, persze, hogy én vagyok. Végre ismét hallom a te édes hangodat... Köszönöm, teljesen jól érzem magam; ne aggódj, minden rendben van. Hanem rettenetes két napot állottam ki... Hogyne, képzelem, te is. Azt hitted elutaztam? Dehogy; itt voltam mindig Budapestben... Gyula barátom rejtett el a lakásán; olvastam az összes lapokat. Igazán hoszantó, hogy ekkora lármát csaptak hitvány néhány ezer forintért. Halló!... Most csak azért telefonálok neked, hogy megnyugtassalak. Csókold meg a gyermekeket helyettem is s te magad töröld le a könnyeidet, nemsokára látni fogjuk egymást. Már meg-

vettem a hajójegyet, s holnap Hamburgba utazom. Amint biztonságban leszek, értesítelek főpósta restanté, a megbeszélt czimen; akkor aztán te és a gyerekek utánam jöttök... Ne aggódj, édesem, nem fedeznek fel. Lásd, szabadon járok. A bajuszomat levettem és szűkelt ragasztottam a helyére. Nincs az a detektiv, aki megismerne...

Ebben a pillanatban beleszólt egy másik hang a beszélő úr mellett:

— Kivéve engem, nagyságos asszonyom. Ezért sietek tudtára adni, hogy ezennel le is tartóztatom tisztelt férjét!

Az elegáns úr ijedten ejtette el a telefonkagylót: vállára nehéz kéz nehezedett és az ismét szoló úr gúnyos udvarias sággal ismételte:

— Igen, uram, a törvény nevében letartóztatom önt... Tessék az igazolványom.

Igy fogták el V. Károly könyvvezetőt, aki néhány nappal előbb 20.000 forintnyi összeggel eltűnt.

*

●Ilyen eset következik, a melyet Barna Izidor, a budapesti riporterek atyamestere mondott el a maga praksisából.

Évekkel ezelőtt volt a Koronaherczeg utczában egy előkelő üzlet; egyházi fölszereléseket árultak benne.

Igen előkelő külsejű öreg úr szolgálta ki benne a vevőket. A kik többnyire a főpapság köréből kerültek ki. Szegényebb lelkészek mi keresni valója is lett volna ebben az üzletben, ahol csupa drágaság csillogott.

Déltájt rendszerint egyedül volt a tulajdonos. Egyszer ilyen időben beállított az üzletbe egy fiatal pap.

— A hercegprimás ur ő eminenciája nevében jövök. Főpapi gyűrűre és ornátusra volna szükségünk.

A tulajdonos arcza nyájasra derült, úgy mutogatta a papnak első sorban is a gyűrűket. Csupa drága ékszer, ragyogó ékkövekkel kirakott műemkek.

— Ennek ötezer, ennek négyezer, ennek háromezer forint az ára. Ez meg csekély ezer forint.

A pap nézte a gyűrűket, és hogy még a gyanut is elterelje, hátratette a két kezét, úgy szerülte a drágaságokat.

— No de erre még ráérünk — szólalt meg aztán a pap. — Talán előbb valami misemondóruhát keresnénk. De ő eminenciája bajosan fáradhat ide... az is körülményes volna,

hogy a palotába vigyük próbára a ruhákat, még a legjobb egyet kettőt. Az ön alakja ugyanis hasonló ő eminenciájához s így könnyű szerrel megítélhetném, melyik lesz a legjobb.

— Óh kérem, nagyon szivesen. — S a tulajdonos, a tisztos nagyszakállú öreg ur kikereste a legdrágább misemondó ruhát. Csak úgy csillogott rajta az arany- és drágakő-hímzés. Fölpróbálta s nézte magát a tükörben.

— Ugy-e, ez jó lesz?

— Igen, — felelt a pap — nézzünk mindjárt hozzávaló püspöksüveget is.

A tulajdonos püspöksüveget is tett a fejére, persze a legdrágábbat, kezébe meg drágaköves pástortbotot vett:

— Na, most itt állok teljes ornátusban, azt hiszem, ez nagyon szép.

— Én is azt hiszem, hogy megfelelő, — hagyta jóvá a pap — s ezzel odalépett az üvegszekrényhez, melyben a főpapi gyűrűk voltak:

— Ugy-e ez az ötezer forintos gyűrű?

Igen, ez az, — válaszolt a tulajdonos, miközben maga is tetszelegve nézte magát püspöki ornátusában a tükörben.

— Helyes! — mondta a fiatal pap, majd fölhuzta ujjára az ötezer forintos gyűrűt, teljes nyugalommal az ajtóhoz ment és kilépett az utcára.

— De kérem! hova tetszik?!

Egy-két pillanatig megdöbbenve állt ott a tulajdonos, majd hirtelen észretérve, teljes főpásztori díszben kirohant az utcára, utána a papnak. Hoszsu szakállá csakugy lengett, amint rohant:

— Fogják meg! Tolvaj!

A déli járókelők összecsoódltek, a fiatal pap is megállt, s ő volt az első aki kimondta:

A koppánó-játék a Ludovika-Akadémia kertjében.

A végső küzdelem.

A koppánó-játék a Ludovika-Akadémiában.

- Szent atyám! Ez az öreg ur megőrült!
- Szegény! megbolondult, — mormolta a tömeg, s kiáltások hangzottak:
- Rendőr! Egy ember megőrült itt!
- Én nem vagyok őrült! Engem megloptak! Ez a gazember...

Persze, mentől jobban dúlt-fúlt, annál őrültebbnek nézték. A fiatal pap pedig fölhasználva a csődületet, kocsiba ült és elhajtattott.

Mire az öreg ur megértette magát, bittal üthették a furfangos tolvaj nyomát.

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Egy rejtélyes gyilkosság kiderítése.

Irta: László Sándor járási főjegyző.

Nincs oly titok, mely napfényre ne derüljön. Csak legyen, a ki érdeklődjék, kutasson és puhatóljon utána, a csendőrszolgálaton nyilvántartott kideríthetetlen esetek is kideríthetők. Különösen áll ez az olyan súlyosabb természetű bűncselekményekre nézve, a melyeket a lakosság nem könnyen felejt

el s az érdeklődőnek hosszabb idő után is adatokat szolgáltathat róla,

Igy derült ki az alábbi eset is.

Csolti Ferencz bejei születésű, elzüllött kovácsmester 1899 év elején, képviselőválasztás alkalmával, hirtelen eltűnt. Hozzá tartozói már akkor nem voltak életben, így, miután az elzüllött és kisebb lopásokkal is foglalkozó embert senkise kedvelte, nem is érdeklődött az eltűnése iránt senki. Azaz, hogy a tornaljai őr érdeklődött, de megfelelő adatokat ki-puhatólni nem bírván, tekintettel az eltűntnek a börnyék-beli czigányokkal való barátkozására — más vidékre való elszármazhatása is feltehető volt, s így a nyomozást, minden különösebb eredmény nélkül, abbahagyta.

Időközben az említett őrsparancsnokság vezetését átvevén, mint minden őrsparancsnok, érdeklődni kezdtem, az őrskörletben, a multban előfordult, de ki nem derített bűnesetek iránt. Eközben értesültem f. évi augusztus hóban a Csolti Ferencz titokzatos eltűnéséről is, még pedig olyanforma hozzánadással, hogy az eltűnés bizonyára bünténnyel kapcsolatosan történt, a mennyiben az a hír tartotta magát általánosságban, hogy Csoltit, valami lopási ügyből kifolyólag, mint tettest, a károsok agyonütötték és valahol elföldelték.

További puhatólásom folytán azt is megtudtam, hogy

Csoltit, eltűnése előtt, azzal gyanúsították, hogy a Babus István zsóri csordás két bányáját 6 lopta el s hogy 1899. évben legutóbb a bejei cigányoknál tartózkodott s azóta senkise látta.

Eme értesülések alapján a bejei cigányokat kikérdeztem, a kik csak annyit tudtak mondani, hogy az említett év február hónapjában egy, már meg nem határozható éjjelen, Csolti tényleg náluk lált, s azóta ők se látták. A kikérdezés közben észrevettem, hogy a cigányok nem mondanak mindenben igazat s különösen Csoltinak tőlök való eltávozására nézve állításuk eltérő volt egymástól. Figyelmeztettem tehát őket az eltérésükre, mire hosszabb kikérdezés után beismerték, hogy Csolti az említett éjjelen nem önként ment el tőlök, hanem Babus István csordás, ennek legényfia és Oláh Mihály bejei kondás jöttek érte, a kiknek ők ellen szegülni nem mervén, minden közbelépés nélkül engedték nekik Csoltit az ágyból kihuzni és elvinni. Azt is előadták a cigányok, hogy Babus és társai már utközben is üthették, verhették Csoltit, mert jajgatását hallották, másnap pedig a réten, a merre elhaladtak, egy helyen nagy vértörést találtak.

Az esetről azóta nem mertek szólni senkinek se, mert Babus és társai agyonütéssel fenyegették meg őket, ha szólni mernek.

Félt év november hó 13-án folytatólag negyedmagammal ebben az ügyben nyomozva, Oláh Mihályt és idősb Babus Istvánt előkerítettük. A bizonyítékok elébök tárása után beismerték, hogy Csoltit a cigányoktól elvitték s a két bányálopásra való vallatás közben meg is verték, de Babus házából még életben kicsátották el s hogy agyonütötték volna, tagadták.

A két gyanúsítottat, miután súlyos gyanúk forgott felettük ellenük arra nézve, hogy Csoltit agyonütöttek, elfogtam és a bíróságnak átadtam. Aztán pedig ifj. Babus István keresésére indultunk.

Ifj. Babust, november 17-én a királdi kőszobánya telepen feltalálva őrizet alá vettem és kikérdeztem. Mikor megtudta, hogy apja és Oláh Mihály már a bíróságnál vannak, szintén beismerte Csolti megverését, de beismerte azt is, hogy Csolti a súlyos bántalmazás folytán még Zsórban a lakásukon meghalt, mire ők, hogy tetűket elpalástolhassák, következő éjjel kivitték hulláját a határba s egy vízmosásos mély árokban elásták.

Eme jelentés után a bíróság, a hulla exhumálása végett a helyszínre kiszállott és ifj. Babus István által nyomrónyomra való vezetés mellett, felkeresték a vízmosásos árkot, hol a fia által meggyújtott helyen egy férfi csontvázát tényleg megtalálták.

Az orvosszakértők a koponyán talált zuzódásokból és repedések közül, valamint a koponya belső részén és a repedések között felfedezett száradt vérből megállapították, hogy az illető egyén erőszakos hajállal mult ki, szóval, hogy agyonverték; a mit igazolt a hullával együtt talált három darab keményfakaró is, a melyekkel — mint ifj. Babus beismerte — Csoltit ütötték agyon s hogy árulójuk ne legyen, vele együtt eltemették.

A hullának az egyik karcsontja hiányzott. Erre nézve kinyomoztuk, hogy azt idősb Babus és társai, miután Csolti a kínzás alatt beismerte, hogy a két bányát 6 lopta el, annak megtorlásául, hogy azzal a kezével vitte el a bányákat, levágták még mielőtt az áldozat meghalt volna. Ennek megfelelőleg a lapoczká-csonton nagymérvű roncsolás is volt látható.

Idősb Babus a hulla előtalált csontjainak orvosilag való összeállítását, fedezet alatt végig nézvén, a helyszínen volt kir. ügyész kérdéseire beismerte a büncselekmény elkövetését éppen úgy, mint a fia, minél fogva a három tettes a vizsgálati fogságban meghagyattat, de hozzájuk került, mint bűnrészes, az idősb Babus felesége is, a ki Csolti agyonütését annak idején végig nézvén, sem ennek segítségére nem sietett, sem az esetet fel nem jelentette.

Igy derült ki egy, a hosszú idő folytán már-már teljesen

feledésbe ment gyilkossági eset, az újra felvett és helyes irányba terelt nyomozás útján.

A tanulság pedig belőle az, hogy az őrökön nyilvántartott kiderítetlen zavurok ügyében, minden alkalommal puhatólózni, kutatni, kérdezősködni kell, mert könnyen előfordulhat, mint a jelen esetben is történt, hogy azok, a kik esetleg tudnak a cselekményről, a hosszú ideig tartó hallgatás után, ha van a ki firtassa a dolgot, megszólalnak és eredményhez segítő adatokkal szolgálhatnak a nyomozó csentőrségnek.

KÉPEINKHEZ

A koppanó-játék.

A sport hívei folyton újabb és szórakoztatóbb, de egyuttal testedzőbb játék feltalálásán és meghonosításán törik a fejüket. Víz Károly és Halász Zeigmond vívómesterek Nagy Zeiga festőművésznek az újabban kitalált játékát, a koppanó-játékot mutatták be Budapest előkelőbb sportköreinek. Mindenütt meglepetést keltett ez az új sport s a legkiválóbb szakférfiak is nagy elismeréssel nyilatkoztak róla. S miután a koppanó-játék különbség nélkül, mindenki által könnyen elsajátítható és gyakorolható, a m. kir. honvéd Ludovika-Akadémia vívó és tornamesterei ellátározták, hogy meghonosítsák e testedző és tanulságosan szórakoztató játékot, mely magában foglalja a vívás és ezéllövészet alapelvét; fejleszti az egész izomrendszert, folytonos lélekjelenlétet igényel, növeli az ambíciót, az energiát és a nyílt küzdelemre tanít. Előnyösebb és következményeiben áldásosabb is, mint a foot-ball, mert a koppanó-játéknál semmiféle szerencsétlenség sem fordulhat elő, míg amaz már sok szerencsétlenségnek volt okozója.

A játéknak többféle pontja között hölgyeknek való játék is szerepel. Minden egyes pontra külön szabály van. A koppanó-játék egyik legérdekesebb pontja a „koppanó párviadal”. A játék ez a része abban áll, hogy 20 lépésnyi távolságban szembe egymással beszurnak a földbe két-két embermagasságu lapátot egymás mellett mintegy ölnyíre, a lapátoknak közepén köralakú nyílás van, mely hátul fehérral papírral van beragasztva, ezek képezik a célpontokat, melyekért a küzdelem elsősorban folyik. Most a játékosok szembe egymással a cséllapátok között felállanak, fejükön egy igen szellős és könnyű fejevéddel, melyeknek tetején szintén van egy-egy papiros célpont, de ez már jóval kisebb az előbbieknél. Mellüket igen könnyű kötény fedi, melyeknek zsebében vannak elhelyezve az apró, de tömör gummi-golyók, melyeket a dobásra használnak. A küzdő felek balkezükben egy-egy könnyű bőrpajzsot tartanak, mit a golyók elhárítására, illetve célpontjaik megvédésére használnak. Az adott jellel megkezdik a támadást és az lesz a győztes, a ki több célpontot talál.

Tájékozássul, a jelen számunkban közölt képekben egy egész játék lefolyását mutatjuk be olvasóinknak.

HIREK.

Halálozás. Lapunk felcélós szerkesztője, Nyisztor Sándor százados, folyó hó 6-án rövid és kínos szenvedés után meghalt. A testületben szerzett érdemeit felsorolni feleslegesnek tartjuk. A ki őt és tevékenységét ismerte, tudja, hogy vele testületünk egy kiváló tisztet, a tisztikar pedig egy felejthetetlen jó bajtársat veszített el. Béke porruira!

A mindennapi kenyérnél fontosabb a házasságnak a jó kávé. — Jó, izletes, zamatos, erős és színdus kávé csak a
«Valódi PATRIA pótkávéval» lehet főzni. A «Valódi PATRIA pótkávé» a legjobb nyersanyagokból a legzordosabban készült s
 elbony, hogy igen kiadós, nem savanyodik meg, így a főzet igen édes, tehát megtakarítás értelemből a csokornál. Bevásárlásánál csak az
 igaz esztanaggyar «Valódi PATRIA Pótkávé» körije, mely minden üzletben kapható és több első díjjal lett kimentetve.

Egy csendőr megsebesítése. Galich András petrozsényi bányamunkás december 26-án este nyolcz óra tájban ittas állapotban a petrozsényi őrelaktanya udvarába menve, ott összefüggés nélküli azavakkal lármazni kezdett. A lárma elősiető Kovács Bálint járásörmester az udvaron szintén megjelent csendőrök közül Grancs Miklós csendőrt utasította, hogy a mugával is tehetetlennek látszó és ok nélkül lármazó ittas Galichot a laktanya udvaráról vezesse ki. Grancs csendőr a járásörmester utasítását teljesítendő, Galichot jobb vállon fogva, az udvarból kivezette, s midőn azzal a kapu elé ért, Galich őt a kezében rejtve tartott zsebkésével bal czombon szurta. Grancs csendőr a szúrás következtében könnyebb sérülést szenvedett. Galich, kit mámorának kialvása után elfogtak, azzal védekezik, hogy nagyfokú ittasságában elkövetett cselekményeire nem emlékszik.

Támadások. A torontálmezei Kanak községben decz. 26-án este a helyi járásrendszolgálatban állott Sánta János csendőrt Tarosi János kanaki lakos megtámadta. Sánta csendőr a támadó Tarosi ellen szuronyt használt és azt súlyosan megsebesítette. — A tolnahegyei Ozorán december 25-én éjjel pedig Barát Lőrincz ozarai lakos támadta meg a szolgálaton kívül állott Mernyik János csendőrt, ki Barát ellen kardot használt és azt szintén súlyosan megsebesítette.

Kérelmem. A nógrádmegyei Divényben állomásozó Gerencsér János csendőr kóri Kovács József csendőr czimzetes őrsvezetőt, ki Székesfehérváron 1904 őszén első elméleti kiképzés alatt állott, hogy lakczimét vele tudassa.

KÜLÖNFÉLÉK.

Élelmes szélhámos. A francia rendőrség a minap egy szélhámost tartóztatott le, a ki az újságokban a következő hirdelést tettette közzé:

„A ki nekem két frankot küld, egy darab pompás ékezt kap tőlem. A ki pedig ezt a talányt is megfejti (itt következett a képtalány) száz frank jutalomban részesül. Egyetlen nap alatt 8000 két frankos pénzdarábot kapott az illető, a ki azonban nem sokáig élvezhette sikerét, mert a rendőrség hamarosan elbánt vele. Ebből az alkalomból érdemes néhány példát idézni, a melyekből kiderül, hogy a nagyközönség általában könnyen lépze meg a surlangos csalónak, a ki épen az emberek hiszékenységére építi tervét. És a legtöbb esetben jól számít. London utczáin, nem is oly régen, automatákat állítottak föl, a melyeken ez a titokzatos felirat volt olvasható: „Két darab két filléres bedobása után huzza meg a fogantyút, mire meglepetésben részesül. A ki pedig ezt megcselekedte, annak csakugyan meglepetésben volt része: az ördöngös musina egy nagyot recscent, és — nem adott semmit. Ez volt az ígért meglepetés. A leozke meg is érte a csekély összeget, legalább a bíró így gondolkozott, és fölmentette a csalót. Nomrég pedig a következő hirdetés volt olvasható egy német újságban: „A ki 2 M. 45 Pf. összeget pósta-utalvánnyal elküld X. címére, Nürnbergbe, annak küldök érte egy hordozható varrógépet, egy kis készüléket, a mely esetleg sérülésektől óv meg, egy régi képet és 144 darab apróbb szükségleti tárgyat. Megbízható cég. Ki akar még többet ezért a csekély összegért? Akik lépre mentek, ezek pedig sokan lehetnek, kaptak is póstán: egy varrótűt, egy gyűszűt, egy használt pósta-bélyegét és tizenkét tűzet — gombos-tűt. És a bíró ezt a csalót is fölmentette! Egy surlan-

gos csaló ugyancsak hirdetésben azzal biztatta az embereket, hogy egy frank beküldése után bárkinek elárulja biztos módszerét annak, hogyan lehet lóversenyen és bármely hasárdjátékon a veszteséget teljes bizonyossággal elkerülni. Azok, a kik megküldték neki az egy frankot, csakugyan megkapták rá a választ, még pedig kellően bérmentesített és pecséttel lezárt levélben, a mely mindössze így hangzott: „Nem kell játszani! De legkülönösebb az egész dologban az, hogy a bíró ezt az erkölcsös tanácsadót — lecsukatta. Sokat mlattak annak idején az emberek azon a csinytevésen, a melyet a munkbeni vendéglősök rovására követett el egy surlangos csaló. Egy kis hirdetésben azt ígérte valaki, hogy egy márka beküldése után bajlandó elárulni annak módját, hogyan lehet legtöbb sört kimérni. Természetesen, sok vendéglős lépre ment a csalónak, a ki szintén levélben adta meg a választ, a mely így szólt: „Adjon minél kevesebb — babot!”

Az esernyő feltalálója. Az 1750-ik évben London utczaín óriási csoportosulás támadt. Az emberek majd olestek, úgy rohantak a csodadolgot megvámalni.

— Mi az, mi az? — kérdezték a kíváncsiak.

— Hát nem látja? Egy bolond! — válaszoltak a „hölcsébbek”.

Csakugyan úgy bítszott, mintha futóbolondot kergetne az utca népe. A kocsisok röhögve kiáltottak rá. A surlangosok kifütyülték és sárral dobálták. Az inasok papuceaikat és kalapjukat bajigálták utána. A diákok botokkal és kövekkel fenyegették. Az utca tömege nevetve és csufolódva kísérté.

— Itt megy a futóbolond. Ni, mit tart a feje fölött...

Esett az eső. És csodálatos, hogy az egész népség mind bőrig ázott, csak az a futóbolond maradt száraz, a ki a feje fölött azt a furcsa boszorkányszárnyat tartotta... No igen, mert az a „futóbolond” Hanway János volt, az esernyő föltalálója. A nép, a mely addig nem látott esernyőt, azt hitte, hogy ez a jó ember megvadult. Hiába lett mindenki vizes, hiába maradt az ő ruhája esőben is száraz, csak bolondnak tartotta mindenki... Csak sok idővel Hanway halála után lett az esernyő általános, mert nebezen látták be az emberek óriási hasznát. Sok idővel azután, hogy a föltaláló, Hanway, „futóbolond” gyanánt halt meg. De ő tudta, hogy néhány évtized múlva azt tartják futóbolondnak, a ki esernyő nélkül megy majd szakadó esőben az utcára. Egy pár évtized alatt aztán nemcsak hogy beteljesült Hanway előrelátása, de valóságos esernyő-mánia vett erőt az embereken. Majd hogy nem gyilkolták egymást a föltalálók. Készítettek olyan esernyőket, a melyek szövétjét a vasszerkezettel együtt le lehetett vonni és a hotha behelyezni. Voltak aztán esernyők, a melyekbe törfe gyverek rejtöztek, sőt olyanok is, a melyeket puska gyanánt el lehetett sütni. Egy amerikai oly esernyőt talált föl, a melynek nyelébe tintát, tollat, papíroszt, czeruzát, tollkést és radírgumit lehetett elhelyezni. Vlaszont egy másik abban fáradt, hogyan tudná fölöltőjét az esernyőjében elhelyezni... És csodálatos: ezeket már nem tartotta senki futó bolondoknak.

Az írógép. Általában az a vélemény, hogy az írógép angol vagy amerikai találmány. Most egy német lup kideríti, hogy az írógépet egy német embor Draits badeni kamarás találta fel, a ki különben a kerékpár feltalálását is magának tulajdonítja. Draits 1829 körül készült el találmányával. 1832 és 1833-ban nyomtatott prospektusokat küldött szét találmányáról, a melyekből a kurlerlnebi országos levéltárban több példány

öriznek. A gép ára 100 forint volt. Az első elismerésben Drais Langsdorf heidelbergi matematikustól részesült. A tudós azt írta, hogy a gép, czérljának fontosságát tekintve, a legnagyobb figyelmet érdemli. 1833 július 1-én a mannheimi törvényszéki szakértők is véleményét mondták: «a gép igen elnős, egyszerű és tartós szerkezeten alapul és a lenyomott billentyűk pontosan és tökéletesen ráütik a megfelelő betűt a hengerre göngyölt papírosra». Drais azonban elég ügyellenül nyilvánosságra hozta találmányát, még mielőtt szabadalmat kapott volna rá. A gép leírása egy londoni lapban is megjelent és az angolok siettek a szabadzákmányt magukévé tenni, míg a badeni minisztérium egyszerűen elutasította Draist, a mikor ez írógépének hatósági felülvizsgálását és találmánya szabadalmazását kérte.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük emélfogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek. Szolgálatlalt kapcsolatos kérdésekre csak az esetben válaszolunk, ha a kérdés általános és fontosabb jelentőségű szolgálatlalt ügyet érint, akkor is a felvetett és a tárgy lényegének megfelelően szűvegezett kérdés előrebocsátásával, hogy az adott válasz mindenki által megérthető legyen és így a felesleges kérdézőszókbólseknek eleje vétessek. Épp ily módon adjuk meg az általános műveltséget előmozdító válaszokat is.

B. S. Nyugállománya esendő is kaphat külföldre szóló útlevelet. A m. kir. belügyminiszter úr előzetes bejelentés esetén, az ily esendő nyugdíját — legfeljebb három év tartamára — megbízottja kezeihez szokta kiutalni. Ha jelentés nem tétetik, akkor a nyugdíj az utolsó felvételtől számítva egy év múlva elővétel ezimén beszünttetetik a újból csak a visszatérést követő hó 1-étől kezdődőleg lesz folyóvá téve.

P. Tivadar esendő. A karhatalmi segédleti minőségben eltöltött idő beszámíttatik.

Dunamenti esendő. Névnagyarástól már engedélyezett, tett a arról a kerületi parancsnokság értesítettet.

III. esendő. Az ált. szolg. ltv. XV. fejezet 2. pont 2. bekezdése, illetve a Lkt. szab. 93. pontjához foglaltak módosítók.

IV. P. esendő. Véleményünk szerint nem; a szarnyparancsnokság döntése volna kikérendő.

Polgári. 1. 2. 3. Politikával nem foglalkozunk; mindazonáltal annyit, hogy a bolgár király elölje Battenberg hercege volt. 4. A «Felséges» ezim csak megkoronázott királyokat, császárokat illet meg; épp ezért egy herceg fejedelm «Felséges» nek nem, és «Főnség» nek is csak akkor ezimezhető, ha valamely uralkodó család sarja. 5. Delegátus csak országgyűlési képviselő, vagy főrendiházi tag lehet. 6. Megyebizottsági és törvényhatósági bizottsági tag között különbség tulajdonképp nincs; megyebizottsági tagok alatt a megyék, törvényhatósági bizottsági tagok alatt pedig a törvényhatósági joggal felruházott városok bizottsága tagjait értjük. 7. Közömb.

8. . . 1. Grófok azok, kik királyi kegyelemlevél által grófi méltóságot nyertek. Örgófok = a határgrófokkal, kik német országtartók; annak idején a honvédelmezés érdekében rendkívüli hatalommal voltak felruházva a többi grófok olé soroltak. — A ltv. 447. § a határjelölésről, határkerítések, oszlopok) míg az.

1894. évi XII. tez. 34. §, a) pontja gazdasági ezélra szolgáló megfigyelő eszközökről, hatósági jelek, vagy mérnöki jelvényekről szól a így élesen megkülönböztetendők.

Többszörnek. Az igazságügyi miniszter által 1906. évi 20.000, sz. a. a házasság kihirdetése, megkötése és anyakönyvezése tárgyában kiadott utasítás 22. § értelmében az anyakönyvvezető azokat az iratokat, melyek pusztán a személyazonosság igazolására szolgálnak, a feleknek nyomban visszaadja. Visszaadja továbbá az anyakönyvvezető a felmutatott katonakönyveket, honvédségi igazolványokat és hadimentességi díjkönyveket a azoknak csupán a házasságkötési szempontból jelentőséggel bíró adatait jegyzi fel a tárgyalási jegyzőkönyvbe. A felek által felmutatott egyéb iratokat az anyakönyvvezető visszatartja. Szabadágában áll azonban a feleknek visszatartott irataikat bélyegtelen elismervény ellenében visszakérni, ha saját költségükön kiállított egyszerű másolatról gondoskodnak, melyet az anyakönyvvezető díj- és bélyegmentesen hitelesít és a fél által visszakívánt irattal kicseréli.

T. J. A kérdéses rendeletnek visszaható ereje nincs, tehát lába kérelmezni.

Külföldönti. A szolg. szab. I. rész 38. pontja értelmében a református vallású egyén az oltári szentségnek — a melyet vallása el nem ismer — tiszteltetésével nem tartozik ugyan, mindazonáltal úgy helyes, ha a római katolikusok kozt ünnepeles alkalomból megjelenő református a tiszteletet szintén megadja. Nemvall szögyent vele! 1—3. A vallásosság a katonánál is nagyon szép és nagyon szükséges erény, a melyet tisztelni kell.

Vitat. Az 1894. évi XII. tez. 103. § a értelmében a községi bírósoklás hatáskörébe utalt mezőrendőri ügyekben a községi bíróság az általa kiszabott pénzbüntetést (nem pénzbírság) behajthatatlanság esetén elzárású átváltoztathatja ugyan, de — megtelelő községi fogdák hiányában — a községi előljáróság a pénzbüntetés átváltoztatása és az elzárás fogantoztatása végett — bevett gyakorlat szerint — az illetékes főszabiróhoz előterjesztést tesz, a ki a heterjonzelt ítélet és nemleges vagyoni adatok alapján az ítélet végrehajtása iránt intézkedik.

D. S. ca. ez. örv. Igényjogosultsági igazolvány csak a betöltött 12. szolgálati év után adományozható.

J. ca. ez. örv. Igényjogosultsági igazolvány nélkül valamely állami szolgálatra kinevezett utizati csak szolgálatlalt idejének leteltével becsajtható el. A bélyeget lapunk javára bevételztük.

Sz. A. őrmester. 1. Az őrmesteri tanfolyamok az ország egész területén minden páratlan évben veszik kezdetüket. 2. Az anyagot az állami őrmesterek részére kiadott «Kézikönyv» foglalja magában, a mely minden jobb könyvkereskedésben kapható.

Sz. őrvezető. Fenti üzenet 2. pontja önnök is szól.

N. V. Kérdés nem világos, mert oly egyenes hazál, a melynek az élei különböző hosszúnak lennének, nem létezik.

Vezényeltek. Ha a dolog tényleg úgy áll, adják elő a kérelmüket, a bajt feltétlenül orvosolják.

Ny. L. Halálbüntetés = Todestraf; fogyláz = Zuchthaus, állambfogyláz = Staatsgefängnis, börtön = Kerker; fogház = Gefängnis; pénzbüntetés = Geldstrafe, büntelt = Verbrechen, vétség = Vergehen, kihágás = Übertretung, kir. törvényszék = königlicher Gerichtshof, járásbíróság = Bezirksgericht, esküdtzéki tárgyalás = Schwurgerichtsverhandlung; törvényszéki tárgyalás = Gerichtshofhaltung.

8. P. Az altiszti tanfolyam minden esetre már megkezdődött; ha azonban a továbbképzés tanfolyamot értené, ez még nincs felállítva. A bélyeget lapunk javára bevételztük.

8. J. Az ill. szab. 105. § 2. pont 3. bekezdése értelmében.

Brucker Győző Nándor és Társa
órák, ékszerész. **GVÓR 33. sz.**

A m. kir. esendőrségnek ingyen és bérmentve küldöm **500 képpel** ellátott árjegyzékemet. Kedvező feltételek. — Feltétlen tisztességes kiszolgálás. — Csendőrségi megbízható órák 5 év jótállással.

HIVATALOS RÉSZ.

Büntetőjogi döntvények.

Királysértés tiszteletlen zászlóbevonás által.

A királysértés vétségnek tényüladéki eleméhez tartozó, ha egy tudatos tényben vagy nyilatkozatban az uralkodó személyre, a királyi méltóság irányában tartozó köteles tiszteletnek bármilyen csökkenése jelentkezik. Kétségtelen, hogy a király személye iránt nyilatkozó tiszteletnek jelképes kifejezésében, mint p. o. nemzeti lobogónak kitévése vagy különös alkalmaktól szokásos ünnepségekben való részvétel nem általánosan kötelező természetű s ennek pusztán elmulasztása magában véve nem is egyértelmű a tiszteletlenséggel ürügy másrésztől, ha a tisztelet jelképesen kifejezésre jut, ennek tiszteletszorúan való visszavonása vagy félbeszakítása a tiszteletlenség nyilvánosságára hozatalával egyértelmű, mert ebben a tényben a tisztelet megadásának meghátrása, de egyszerűen annak megtagadása a legszembetűnőbb módon nyilvánul meg.

(Curia 1908 szept. 29. 6443. sz. a.)

Bűnpártolás bűnjelöltárgy elrejtésével.

Bűnpártolás állapotától meg, mikor rádólt a más által elősre használt bűnt magához velle s elrejtette azért, hogy a tettesnek a halálra ítéldzése elöl való menekülésre segítségét nyújtsa.

(Curia 1908 jan. 30. 751. sz.)

A betörés fogalmához. — Bűnségül vagy tettestárn betöréses lopásban.

I. A Btk. 330. §-ának 3. pontja alá eső lopás bűntette állapotától meg, mikor rádólt a bűnjelöltárgybe behatolás végett a zár felnyitását nyelből kézzel visszanyomta, ekként a zárt felnyitotta. — II. Nem bűnségül, de tettes az, a ki az ajtó zártját felnyitotta, bár a helyiségbe be nem látott s a tárgyok elértelében részt nem vett.

(Curia 1908 jun. 2. 4225. sz. a)

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás.

Ő eszéjáró és apostoli királyi felsége 1908. évi december hó 11-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával:

Fürdő Sándor, m. kir. III. számú csendőrkörületbeli járásörmesternek két ember életének saját életre veszélyeztetésével a társulástól történt megmentéséért, a korábbi ezüst érdemkeresztet legkegyelmeesebben adományozni méltóztatott.

Oldratilag megdicséértettek:

A m. kir. honvédelmi miniszter úr által:

Molnár Ferencz m. kir. VII. számú csendőrkörületbeli törzsörmester a közbiztonsági szolgálat során, miként szárnyszórnivói minőségben hosszú időn át kifejtett buzgó és aradalmányos tevékenységéért.

Nyilvánosan megdicséértettek:

A m. kir. I. sz. csendőrkörületi parancsnokság által
Dejner János ez örmester,
Földvárú Hírotus ez. örsvezető,
Schuffert Mihály és
Kösch János csendőr ezimz. örsvezetők, az 1908. évi őszi hadgyakorlaton mint a cs. és kir. 4. hadtestparancsnoksághoz beosztott tábori csendőrök szolgálataikat elismerésére méltó buzgalommal és pontossággal teljesítették.

A m. kir. V. sz. csendőrkörületi parancsnokság által
Pollák Benedek,
Hajzer János és
Kudlik Vendel ez. örmesterek, továbbá
Heizer József,
Bellobrát István,
Szeidl József,
Weszerlo Ignác,
Huny Béla és
Körmöczky László ez. örsvezetők, mert az 1908. évi szeptember hónapban Magyarország nyugati részén lefolyt nagy hadgyakorlatokon tanúsított kiválóan kötelességű szolgálataik teljesítéséért.

Athelyeztetettek:

1909. évi január hó 1-ével:

Fischer Jukab I. és
Virigy József V. számú csendőrkörületbeli törzsörmesterek, — kölcsönösen.

Előléptettek:

1908. évi december 16-ával:

A m. kir. I. sz. csendőrkörület állományában:
Bocskor József, *Birá József II.* és *Kelenm Miklos* ez. örsvezetők örsvezetőkké.

Az öt évi tényleges csendőrségi szolgálat betöltése után:

a m. kir. III. számú csendőrkörület állományában:
Fajst Gyula, *Jelen István* és *Molnár Antal* csendőrök, csendőr ez. örsvezetőkké.

Katonai szolgálati jel.

A honvédségi II. osztályú katonai szolgálati jellel elláttattak:

A m. kir. I. számú csendőrkörület állományában:

János Ferencz ez. örmester 1908 decz. 3-án.

A m. kir. III. sz. csendőrkörület állományában:

Buday Mihály törzsörmester 1908 decz. 10-én, *Kovács József* örsvezető 1908 decz. 13-án, *Rigo István* örsvezető 1908 decz. 14-én, *Kosztolányi István* ezimz. örmester 1908 decz. 4-én, *Furjas János I.* ez. örmester 1908 decz. 10-én és *Spilák Miklós* ezimz. örmester 1908 decz. 15-én.

Járóvezetői jelvénynyel elláttatott:

A m. kir. IV. sz. csendőrkörület állományában:

Mátyas Pál csendőr.

Kérjen ingyen és bérmentve

kópes árjegyzéket: cs. és kir. szah. érvköttök-,
 hygienikus gummláruk- és a betegápoláshoz szük-
 séges eszközökről.

KELETI J. orvosi műszergyáros
 Budapest, IV., Koronaherzeg-utca 17.

Lovaglási jutalomdíj.

A m. kir. III. sz. csendőrkerület állományában:

Deák Ignác járásörmester és *Ótvás József* ez. őrsvezető 3—3 drb., *Tóth József* járásörmester és *Váczonyi János* ez. őrsvezető 2—2 drb., *Mészáros István* címz. őrmester, *Kassás József*, *Almási Károly*, *Sajtos Vendel* és *Varga János* ez. őrsvezetők 1—1 drb. 10 koronás aranyból álló lovaglási jutalomdíjban részesítették.

Házasságra léptek:

A m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Holtzmann István ez. őrsvezető, *Léber Juliannával*, 1908 decz. 3-án, Aszódon.

A m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Weber Adolf ez. őrmester, *Händler Bösellel*, 1908 nov. 11-én, Ujterebesén.

Babits Simon ez. őrmester *Poduril Mária*val, 1908 nov. 28-án, Ungváron.

A m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:

Ércsik Vincze csendőr *Luttek Gizellával*, 1906 febr. 12-én, Halászlakon.

Mester Károly csendőr *Czuzmiril Mária*val 1907 máj. 9-én, Budapesten.

Hilák Ferencz csendőr *Végh Irén Emiliával*, 1907 nov. 23-án, Dorogon.

A m. kir. VII. sz. csendőrkerület állományában:

Albert Lázár ez. őrsvezető *Dobos Juliannával*, 1908 nov. 25-én, Csikazentrárnánban.

A m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Füredi László ez. őrsvezető *Zöldi Rozáliával*, 1907 nov. 30-án, Monoron.

Lukács Gyula ez. őrsvezető *Bukovinai Katalinnal*, 1908 jan. 1-én, Porcsalmán.

PÁLYÁZATOK.

Ötvenhárom hivatalozolgai állás az alábbi felsorolt helyeken felállítandó állami mértékűhitelesítő hivatalnál.

Fizetés: Budapesten 700 korona, vidéken 600 korona; ezen felül törvényszerű lakpénz és 100 korona ruhailletmény.

Kiváratatik: a magyar, Horvát-Szlavonországok területére pedig a horvát nyelv szóban és írásban.

Egy irnoki állás a mőcsi kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 420 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telékhírvivő vizsga. Kérvények a kolozsvári kir. törvényszék elnökéhez. 1908 jan. 15-ig.

A sajátkezűleg irandó pályázati kérvények a kereskedelemügyi miniszterhez czimzendők, de az állami központi mértékűhitelesítő m. kir. bizottsághoz (X. ker., Köztetető-ut 20. a) száma) küldendők.

Pályázati határidő: 1909. évi január 21.

A mértékűhitelesítő hivatalok székhelyei: Arad, Békéscsaba, Brassó, Budapest, Debrecen, Déva, Dén, Eger, Eszék, Fiume Győr, Gyulafehérvár, Jgló, Kaposvár, Kassa, Kesztemét, Kolozsvár Léva, Losoncz, Lugos, Máramarossziget, Marosvásárhely, Miskolcz, Munkács, Nagyberek, Nagykanizsa, Nagyvárad, Nyitra, Ogulin, Pécs, Pozsony, Rimaszombat, Sátoralfajhely, Sogorvár, Sepsiszentgyörgy, Sopron, Szabadka, Szatmárnémeti, Szeged, Székesszék, Szekszárd, Szolnok, Szombathely, Temesvár, Trencsén, Varsád, Vukovár, Veszprém, Zágráb és Zilah.

Egy hivatalozolgai állás az igali királyi járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Szabályszerű lakpénz. Ruhailletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a kaposvári kir. törvényszék elnökéhez 1909. évi január hó 15-ig.

Egy iskolaszolgai állás a petrozsényi m. kir. állami főgimnáziumnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Törvényszerű lakpénz, illetőleg természetbeni lakás. Magyar nyelv szóban és írásban. Egy évi próbaszolgálat. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz czimzett kérvények a főnti gimnázium igazgatójához 1909. január 15-ig.

Egy mézacsokódi állás a sóvári m. kir. főbányabírósnál. Fizetés pótlékkal 1000 korona. Szabad lakás vagy ennek hiányában törvényszerű lakpénz. Mellékilletmények. Magyar nyelv szóban és írásban. Sajátkezűleg írt kérvények főnti bányabíróhoz 1909. január 20-ig.

Egy hivatalozolgai állás a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszéknél. Fizetés pótlékkal 700 korona. Lakpénz 400 korona. Ruhailletmény 100 korona, esetleg természetbeni ruházat. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszék elnökéhez 1909. január 17-ig.

Egy őtmenteri állás Szolnok Doboka vármegye kápolnok-nőnőstori járásában. Fizetés 900 korona. Lakpénz 100 korona. Mellékilletmények. Magyar nyelv szóban és írásban. A vármegye főispánjához czimzett kérvények az alispánhoz 1909. évi január hó 20-ig.

Egy hivatalozolgai állás a nagyzebeni kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 200 korona. Ruhailletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Német és román nyelv. Kérvények a nagyzebeni kir. törvényszék elnökéhez 1909. évi febr. 3-ig.

VÁRNAY és FIA = BUDAPEST, =

VI., Liszt Ferencz-tér 9.

könyvnyomda, könyv-, papir- és írószer-kereskedés, a magyar kir. — csendőrségi hivatalos nyomtatványok legnagyobb raktára. —

Könyvek, levélpapírok, imakönyvek és írószerek dus választékban.

Ajánljuk a raktárunkon levő különféle képes és íljusági iratokat, diszkötésű műveket, diszlevélpapírokat dobozokban. Tűzben aranyozott jubileumi kereszték és hozzávaló szalagok kaphatók raktárunkon.